

EESTI JAHTKLUBIDE LIIDU LIIDUPÄEVA PROTOKOLL

Kuupäev: 14.05.2019

Koht: Tallinna Olümpiapurjespordikeskuse 3. korruse klaassaal

Algus: 16:20

Delefaatide arv: 19

Koosolekut juhatas Eesti Jahtklubide Liidu president Egon Elstein.

Päevakord:

1. 2018. aasta majandusaasta aruande kinnitamine ja audiitori aruanne
2. 2019. aasta hooaja alguse ülevaade ja plaanide tutvustamine
3. Täiendatud 2019. aasta eelarve kinnitamine

EJL president Egon Elstein esitas EJL juhatuse poolt ettepaneku valida Liidupäeva juhatajaks Egon Elstein ja protokollijaks EJL peasekretäri assistent Riina Ramst.

Ettepanek kiideti heaks.

Egon Elstein tutvustas Liidupäeva päevakorda.

1. 2018. aasta majandusaasta aruande kinnitamine ja audiitori aruanne

Egon Elstein andis ülevaate EJL 2018. aasta majandusaasta aruande juhtkonna tegevusaruandest.

Tegevusaruannet käsitlesime suures mahus juba eelmisel sügisel ning see on EJL liikmetele kirjalikult ka välja saadetud. Teen siinkohal kokkuvõtte 2018. aasta olulisematest sündmustest.

Meie liikmeskonnas oli eelmise aasta lõpus 37 liiget. Hooaja jooksul astusid liikmeteks Jahtklubi Meltemi ning Hara Seilamise Selts. 37 liiget tähendab umbes 2000 organiseerunud purjetajat ja purjetamishuvilist.

Liidu juhtorganid juhatas, büroo ja komisjonid töötasid plaanipäraselt. Juhatusel on 7 liiget ning toimus 11 koosolekut, sealjuures ühtegi koosolekut ära ei jäänud. Büroo on teist aastat töötanud 3-liikmelisena. Komisjone, kus suurem osa otsuseid ette valmistatakse, on 7. Komisjonid töötasid samuti plaanipäraselt ning tegid juhatusele kinnitamiseks palju ettepanekuid.

Hooaja välistel aegadel tegeldakse tõsiselt koolitamisega. Probleemiks on piisava hulga pädevate treenerite olemasolu ning olukorra parandamiseks tegeleme regulaarselt talviti treenerite koolitamisega. Teine põhilisem koolitusala on võistlusametnike koolitused, mis toimusid hoogsasti. 2018. aasta lõpus oli meil 48 atesteeritud purjetamistreenerit ja 49 litsentsiga võistlusametnikku. Eelmisel aastal koostati ka uued treenerite õppekavad ja -materjalid.

Purjetamisakadeemial oli kolmas tegutsemise täisaasta. Tegevus käis plaanipäraselt kolmes õppesuunas ning õpilaste arv oli veidi üle 20. Aasta või kaks varem oli 32 õpilast, aga selle arvu vähenemine oligi eeldatud. Teatavasti on akadeemia mõte koondada üle Eesti kokku kõige töökamad ja andekamad noored, kes soovivad tippspordile pühenduda. Õpilaste arvu vähenemine näitas, et paljud noored ei teadvusta endale tippspordi tõsidust ja raskust. Akadeemia eesmärk on koondada tublid noored kokku, et suunata nende arendamisele olemasolevat vähest ressursi.

Kolmandat aastat tuuritas Eestis ringi pop-up merekool Meresõber konteineriga, kus sees purjekad, aerulauad, kajakid, lohe ja instruktorid. Meresõbra mõte on propageerida noortele meie ala, anda neile asjast maitse suhu ja info, kus on lähim purjespordikool, kus saab alaga tõsisemalt tegeleda, kui see meeldib. Eelmisel aastal käisime kokku 8 sadamas: Maardu järve ääres (kus on valdavalt venekeelne elanikkond; meie liikmete hulgas on venekeelseid klubisid vähe, aga siin näeme suurt potentsiaali), Narva-Jõesuus, Eismal, Rāpinas, Toilas, Viljandis, Sõru sadamas ja Orissaares. Projekt toimus kolmandat aastat ning 3 aastaga on kursustel käinud kokku 2150 noort. Nemad on meile oluline

järelikasv.

Eelmisel aastal alustas Eesti Purjetamisliiga, mille formaat on paralleelne jalgpalli Champions liigaga. Purjetamisliiga formaat mõeldi välja mõned aastat tagasi Saksamaal ning selle kohaselt võistleb klubi klubi vastu. Antud võistlusformaat on hoogsalt arenenud nii Euroopas kui mujal maailmas. Liiga üks hea omadus on see, et noored, kes akadeemiasse, tipp-purjetamisse ja olümpiasporti ei soovi minna, ei peaks võistluspurjetamise juurest lahkuma. Liiga on nende jaoks sobilik võistlusformaat. Eesti Purjetamisliiga asutati eelmisel aastal ning siis üritati kohe ka võistlusi läbi viia, aga 3 etapist toimus vaid 1. Talvel käisid liiga esindajad mööda klubisid asja tutvustamas ning tänavu on meie suuremad klubid formaadis kaasa löömas. Sel aastal peetakse 3 etappi, millest 1 on juba edukalt ära toimunud.

Meie üks strateegiline eesmärk on Eestis rahvusvaheliste tiitlivõistluste korraldamine ja neid on viimastel aastatel igal aastal ka mõni siin toimunud. Eelmisel aastal peeti rahvusvahelisi tiitlivõistlusi Eestis 2: üks neist oli talvel toimunud jääpurjetamise Monotüüp-XV klassi Euroopa meistrivõistlused, mis algselt pidi toimuma Saksamaal, aga kuna seal olid olud kehvad, siis leidis võistlus aset Võrtsjärvel. Samas pidi halbade olude tõttu Eestist ära minema DN klassi EM, mis aga sellegipoolest peetud sai. Augustis toimus Haven Kakumäe jahisadamas Match Race EM, kus Eesti võistkond Mati Sepa juhtimisel võitis hõbemedalid.

Meie kodused regatid toimusid plaanikohaselt. Noortele korraldatud Eesti Meistrivõistluste sari hõlmas 9 regatti ning võisteldi 15 klassis. Taas toimusid finaalsõidud kommentaatorite kommenteerimisel ning viimasel kolmel regatil olid ka Postimees online otseülekanded. Sarjas osales 431 noort purjetajat 7 riigist. Ka avamereregatid toimusid tavapäraselt, sealhulgas Muhu Väina regatt. 2018. aastal oli koostöös soomlastega uus formaat FIN-EST Offshore Series võistlussari ORC mõõdusüsteemis. Sari koosnes 3 võistlusest, millest 2 olid Eestis ja 1 Soomes.

Purjetamises on häid tulemusi alati palju. Need on ka tegevusaruandes kirjas ning siinkohal nimetan ära ainult kõige kirkamad tulemused. Talvel tulid jääpurjetamises Ice-Optimist klassis Karl Ader üldarvestuses ja Lisbeth Taggu tüdrukute arvestuses maailmameistriteks. DN klassi juunioride seas saavutas Rasmus Maalinn nii MM-il kui EM-il esikoha. Noortepurjetamises tuli Zoom8 klassis poste Euroopa meistriks Aleksander Kuusik ja tüdrukute maailmameistriks Angeliina Maria Isabel Öunap. Meie olümpiapurjetajad Karl-Martin Rammo ja Ingrid Puusta võitlesid välja kaks olümpiapäaset, mis on väga suur saavutus. Meie avamerepurjetajad ei jäta ühtegi aastat tiitlivõistluste medalita: ORC EM-il tulid jaht Technicol Mati Sepa juhtimisel ja jaht Katariina II Aivar Tuulbergi juhtimisel Euroopa meistriteks. Ka muud karva medaleid toodi MM-idelt ja EM-idelt hulganisti.

2018 oli EJL juubeliaasta, mil tähistasime oma 90. juubelit. Juubeliüritus toimus Muhu Väina regati raames Haven Kakumäe jahisadamas, kuhu lisaks avamerepurjetajatele olid kohale kutsutud ka treenerid ja svertpaadipurjetajad. Ilm oli ilus, tuju hea ja pidu läks hästi korda. Juubeli puhul andsime lisaks välja raamatu „Eesti purjetamise lugu“ ja ka muid meeneid. Meie suurim liige Kalevi Jahtklubi tähistas mullu samuti juubelit, saades 70-aastaseks.

Novembrikuus toimus USA-s Sarasotas World Sailingu aastakonverents, kus samuti osalesime. Konverentsil langetati valusaid otsuseid olümpiapaadiklasside osas, millest sügisel Liidupäeval ka juba rääkis. Laser klassi ähvardab nüüd samas saatus, mis Finni. Eks lähiaeg näitab. Rahvusvahelise tegevuse juures peame igal juhul kindlasti olema, et meie purjetajate hääl maailmas kuulda oleks.

Hooaja lõpetasime traditsiooniliselt novembri lõpus. Esimest korda oli meie hooaja lõpetamise üritusel väike osavõtutasu, mis tekitas kogukonnas erinevaid vastakaid arvamusi. Eeloleval sügisel vaatame asja üle ja teeme otsuse, kuidas jätkata.

Egon Elstein andis delegaatidele sõna küsimuste esitamiseks.

Delegaatidel küsimusi ei olnud.

Egon Elstein andis EJL 2018. aasta eelarve täitmisest ülevaate tegemiseks sõna EJL peasekretärile Ott Kallasele.

Materjalid ehk eelarve ja seletuskirjad said eelmise nädala keskel EJL liikmetele välja saadetud. Peatun siinkohal punktidel, kus olid sees suuremad muudatused 2018. aasta eelarve täitmisel võrreldes kinnitatud eelarvega. Riigieelarvelised toetused olid europealt sellised nagu eelarves kirjas oli. Eesti Olümpiakomitee toetused natuke muutusid: olümpiaettevalmistuse rea osas, kuna Kätlin Tammiste ja Anna Maria Sepp läksid septembrist alates C rühma nimekirjast välja. Sponsorlused ja toetused olid kokkuvõttes üsna plaanipärased. EJL juubelihooaja reale tekkis meil ka alguses mitte plaanitud tulunumber, kuna meil õnnestus saada peoürituse läbiviimiseks toetust ning osad kauplejad, kes olid meie üritusel oma teenuseid pakkumas, maksid ka tasusid. Akadeemia osas olid kaks toetuse rida eelarves ettenähtust oluliselt väiksemad: Tallinna Spordikooliga sõlmitud leping ja vastavad toetused realiseeruvad alles 2019. aasta alguses peetud talvelaagrite osas ning sponsorluse osas jäi kahjuks ühe ettevõtte toetus aasta lõpus laekumata. Seetõttu akadeemia tulud on üsna palju väiksemad kui need eelarves plaanitud olid. Muude tulude all on vajalik välja tuua, et Külli Haava poolt veetav parapurjetamise projekt sai Sotsiaalministeeriumi poolt päris suure investeeringutoe ja see summa asub parapurjetamise real. Antud investeeringut kasutame 2019. aastal, kuna see laekus päris 2018. aasta lõpus. Sellest otsusest alles algasid reaalne planeerimine ja elluviimistegevused. Juurde tekkis aasta jooksul surfi rida, kuna slaalomi Eesti MV sarja ja osaliselt 2019. aasta talisurfi EM-i tulud tulid 2018. aasta eelarvesse.

Kulude osas väga suuri muutusi ei oska välja tuua. Suur tulekuludes real 5 on seotud Sotsiaalministeeriumi toetusega parapaatide ostuks, mis on kasutusel järgmises kalendriaastas.

Egon Elstein andis delegaatidele sõna küsimuste esitamiseks.

Ants Väinsalu – real 1.15 „avamerepurjetamine” on kulud plaanitud summas 9320 eurot ja täitmine on summas 498 eurot. Millest tuleneb selline erinevus?

Ott Kallas – see rida on avamere komisjoni pädevuses ja komisjonist nii suurt kulutamist ei tulnud. Noorte toetamine Eesti Purjetamise Liigas Pärnu Jahtklubi toetamise näol jäi aasta algusesse, kui neile osavõtumaksu toetuse reaalset tasusime.

Ants Väinsalu - millest koosnevad antud rea kulud ja kust tulevad siia tulud?

Ott Kallas - tulud tulevad avamerejahtide reklaamilubade tasudest ja ESTLYS mõõdukirjade hinnatõusust, mis on mõeldud nii mõõtmisteenuse parandamiseks kui noorte toetamiseks avamerepurjetamisse siirdumisel.

Ants Väinsalu – mis kulud on sellel real 2019. aasta eelarves ette nähtud, summas 8920 eurot? Seal on liiga ja avamerepurjetamise arendamine. Mida see arendamine endast kujutab?

Ott Kallas – avamere komisjoni pädevuses on ettepanekuid teha, läbi kaaluda, mida on mõistlik teha. Sealt tulevad ettepanekud juhatusel kinnitamiseks. Täna tegi juhatus otsuse toetada Eesti Purjetamise Liigas osalevaid noorte tiime poole osavõtumaksu ulatuses. Ülejäänud planeerimine on komisjoni pädevuses.

Ants Väinsalu – real 2.1 on nähtud 2019. aastal ette tegevuskulu tõus 13000 või 14000 eurot täiendatud eelarves. Millest on see tingitud?

Ott Kallas – 2019 eelarves on kaks suuremat mõjutajat: lisandunud on Tallinna linna saavutusspordi toetuse kulutamine, mis pandud juurde reale 2.1.1. ning kasutamata noorte toetus 2018. aastast real 2.1.4., mis jäi osadel sportlastel järele. Muus osas suuri kõikumisi pole.

Egon Elstein tutvustas EJL audiitori järeldusotsust.

Audiitor Ilmar Tälli (TPMM Nordic OÜ) järeldusotsus on järgmine: meie arvates kajastab kaasnev raamatupidamise aastaaruanne kõigis olulistes osades õiglaselt ettevõtte finantsseisundit seisuga 31. detsember 2018 ning sellel kuupäeval lõppenud majandusaasta finantstulemust ja rahavoogusid kooskõlas Eesti finantsaruandluse standardiga.

Egon Elstein esitas Liidupäevale EJL juhatuse poolse ettepaneku EJL 2018. aasta majandusaasta aruanne kinnitada.

Hääletamine

Poolt: 19

Vastu: 0

Erapooletuid: 0

Otsus: EJL 2018. aasta majandusaasta aruanne on Liidupäeva poolt kinnitatud.

2. 2019. aasta hooaja alguse ülevaade ja plaanide tutvustamine

Egon Elstein andis ülevaate 2019. aasta hooaja algusest ja tutvustas plaane ülejäänud hooajaks.

Meie liikmeskonnas on tänase seisuga taas 37 liiget, kuigi eile oli liikmete arv veel 38. Kuu aega tagasi võtsime oma liikmeks vastu Eesti Draakon klassi purjetajate liidu, aga täna sel juhatusel koosolekul arvasime liikmeskonnast välja Narva Purjespordi- ja Jahtklubi, kelle lahkumine oli seotud asjaoluga, et sealne tegevus on läinud üle Narva-Jõesuusse. Suuliselt on meile ka kinnitatud, et Narva-Jõesuu Purjespordikool saab olema uus EJL liige.

EJL juhatus on endiselt 7-liikmeline ning tänase seisuga on sel aastal peetud 5 koosolekut. Büroo on samuti endiselt 3-liikmeline ja ka komisjonide arv on sama.

Komisjonides on hooaja välisel ajal põhirõhk koolitustel. Purjetamistreenerite koolitus toimus kevadel hoogsasti ning sel aastal oli esmakordselt lisaks 3. ja 4. tasemele ka 5. taseme koolitus. Koolituste läbiviijad olid Elise Umb, Raivo Randmäe, Anne-Mari Luik, Aivar Kajakas ja Andreas Aas. Kokku osales kolmel tasemel koolitustel 27 inimest. Palju neist tegelikult treeneriameti juurde jääb, seda näitab aeg. Kogemus ütleb, et pooled hakkavad siiski tegema midagi muud. Talvel ja kevadel toimusid ka võistlusametniku koolitused. Mai alguse seisuga on kehtivaid võistlusametniku litsentse 50. Avamere rahvale toimub juuni alguses Madis Ausmani eestvõttel personaalne avamere ohutuskoolitus.

EJL arenduskomisjon on sel aastal ühe korra kohtunud. Oleme teadlikult komisjoni hoogu vähendanud, kuna seal välja pakutud asju on vaja ka ellu viia ning see võtab aega.

Arutada sellegipoolest ühtteist on, näiteks meediateema. Üks meie toetajatest on Eesti Meedia, kelle üks juhtidest Sven Nuutmann on ka meil juhatuse liige. Tema eestvõttel loodi Postimehe juurde töökoht ajakirjanukule, kes purjetamist ja laiemalt mereasjandust Eesti Meedia kanalites kajastab. Seda tööd teeb hoogsalt Jaano Martin Ots, kuigi ta töötab tegelikult Postimehe majandustoimetuses, mitte sporditoimetuses. Jaano Martin on toimetuses palgal ja kirjutab hoolega erinevaid artikleid, kuid talle teeb muret, et neid artikleid loetakse vähe. Oluline on klikkide arv ning paraku purjetamisteemalised artiklid saavad vähe klikke ja liigutatakse seetõttu ruttu tagaridadesse. Kui huvi teema vastu leige on, võib antud töökoht aga üldse kaduda. Seda asja analüüsides leidsime, et osa uudiseid, mida jahtklubid oma kodulehtedel kajastasid, olid klubide lehtedele kopeeritud. Seega uudiseid võidi tegelikult küll lugeda, aga klikke nad ei saanud. Seetõttu on palve

uudiseid jagades kasutada linki algallikale. Jääpurjetamisega on näiteks mure, et tulemused on seal head, aga meedia eriti kirjutada ei taha. Jaano Martin neid artikleid kirjutab, aga klikkide arv oli paraku marginaalne (700-800). 2000-3000 klikki peab olema, et artikkel oleks väljaande jaoks väärtuslik. Et meedias välja paista, tuleb sündmuse paremini toota ning õpetada inimesi, kuidas asju atraktiivsemalt kajastada. Arenduskomisjonis oli põgusalt käsitlemisel veel e-jahtklubi teema. Paar aastat tagasi Eesti Purjetamise Kongressil sai see teema ka õhku visatud. Me ei ole sellega palju tegelenud, kuna on olnud muid prioriteetseid valdkondi, aga leiame, et see on vajalik asi. Esiteks huvitub purjetamisest üsna palju inimesi, näiteks noorpurjetajate vanemad, kes meie organisatsiooni vastu huvi tunnevad, aga ise purjetada ega jahtklubide liikmeks astuda ei soovi. Samuti parapurjetamise inimesed – Eriliste purjetajate üritustest võttis 2018. aastal osa umbes 400 inimest, kes ka purjetamise vastu huvi tunnevad, aga klubides neile täna väga rakendust pole. E-jahtklubi näeks välja nii, et kasutaksime Telia loodud mTasku lahendust, mille keskkonnas oleks võimalik meie liikmekaart osta. Sellega annab ostja liidule oma kontaktid, kuhu saame saata informatsiooni ning me saame näidata riigis oma kandepinna suurust - et oleme oluliselt suuremad läbi sellise fännklubi. Kaardi omanikel oleks võimalik erinevaid soodustusi saada kauplustes, jahtklubide restoranides, majutusasutustes. Kaardil on mingi hind, mis on võimalik kaardi kasutamisega ruttu tasa teha. Kaardiga oleks ka mugav teha ostusid meie veebipoes, mille toimimisega me täna väga rahul pole. Meie veebipood on üsna kohmakas, aga samas vajalik, kuna sealt on võimalik soetada võistluslitsentse, kindlustusi ja muid tooteid. mTasku keskkonnas on oste mugav sooritada, pole vaja plastkaarte, paberraha ega pangaülekandeid. Vaja on vaid mobiiltelefoni. Liidu jaoks on väärtus, kui saame sellist liikmelisust mingi hinnaga müüa, kuna see oleks meie eelarvele abiks. Samuti on võimalik kaardile kanda erinevaid õigusi, näiteks klubide läbipääsusüsteemides, mis muidugi eeldab teatud tehnilisi samme teenuse pakkujalt, mis aga pole keerulised. Mõte on liidu poolt asi algatada ja klubid võiksid ka ühel päeval seda süsteemi kasutada oma liikmetasude, sissepääsude ja muu taolise jaoks. Arutame kindlasti seda teemat edasi, eesmärgiga oma tegevust kaasajastada, liikmetele lisasoodustusi anda ja eelarvesse lisaraha tuua.

Kolmas suur teema arenduskomisjonis on Volvo Ocean Race, mille eelmise regati avamisel ka käisime ja hiljem EAS-iga antud teemal rääkisime - et kui oleksime ühel päeval võistlusel oma tiimi või sadamaga esindatud. Täna on võistluse nimi küll lihtsalt Ocean Race ja kogu omand ning organisatsioon on muutunud. Eks näis, mis seal edasi juhtub. Leedukad on igatahes ostnud ühe VOR paadi ära ja on 2021 sügisel Ocean Race'i starti oodatud. Leedukad on väge täis ja meil on nendega ka hea infovahetus olnud. Üks variant on Eestil koos Leeduga või siis ka koos Lätiga midagi ette võtta. Arutelud sel teemal käivad ning sel neljapäeval lähevad kaks komisjoni inimest Leetu plaanide osas infot vahetama.

Avamere kogukond on suur, samas EKL on olnud rohkem noorte- ja olümpiapurjetamisele suunatud. Sellest lähtuvalt võiks EKL avamere komisjonil, kes esindab kogu Eesti avamerepurjetamist, olla rohkem ise mõtlemise ja tegutsemise õigust. Sealt ka avamerepurjetamise read eelarves – kui komisjon leiab ise vahendeid, on neil õigus antud vahendeid ka ise kulutada. Muidugi peab nimetatud raha teenimine ja kulutamine sobima liidu mudelisse. Üks avamere komisjoni sammudest on Eesti Purjetamisliigas osalevate noorte tiimide toetamine. Natuke toetati neid ka 2018. aastal, aga liiga siis veel päris loodetult tööle ei hakanud ning sellest tulenevalt jäid ka toetusnumbrid väikeseks. Sellel aastal on otsustatud 600 euroga noorte võistkonna kohta toetada klubisid. Need mõtted on sündinud avamere komisjonis, eesmärgiga edendada noorte toomist liiga juurde. Komisjon toimetab ka regattidega, millest olulisim Muhu Väina

regatt, samuti EKL avamerepurjetamise Eesti karikasari. ORC ja ESTLYS teema on juba mõnda aega päevakorral olnud – kumb neist on olulisem, mis võiks selles osas tulevik olla? ESTLYS-i rahvas pole rahul, et ühel jahil on parem pall kui teisel. Kui tahta asja täpsemaks teha, muutub olukord vastupidiseks. Näis, kuhu see teema välja jõuab, aga komisjonis on igal juhul suund, et ühel hetkel võiks olla ORC Club see süsteem, mille alusel Eesti-siseselt võistlemine toimub, rahvusvaheliselt aga ORCi. Komisjoni soov on teha eristus racer'i ja cruiser'i põhjal, mitte mõõtejoonlaua põhjal. ORC ja ESTLYS teemad on päevakorral ka EKL tehnilises komisjonis.

Purjetamisakadeemias tehti talvel kodus üldfüüsilisi ja teooriatrenne, kevadel aga käidi kõigis kolmes õppesuunas Lõuna-Euroopas kevadlaagrites. Mais algavad kodused veetrennid. Õpilaste arv on 20 ringis. EKL tippspordi ja treenerite komisjonide poolt on koostatud ka tippspordi mudel, kus akadeemial on kandev roll. Probleemiks on praegu raha, kuna suurim toetaja Vopak E.O.S. lõpetas Eestis tegevuse. Meil oli nendega leping ka 2019. aastaks, 45 000 euro ulatuses. Täna on selle koha peal null ja praegu on suur väljakutse seda auku täita. Lootust siiski on. Peasekretär Ott Kallas ja partnersuhete juht Kati Remmelkoor käisid äsja kohtumisel Viimsi vallas ning akadeemia teema langes seal viljakale pinnasele. Otsuseid küll veel pole, aga purjetamist peeti vallale õigeks alaks, mida toetada ja aidata. 2018. aasta sügisest alates on Tallinna linn Tallinna Spordikooli kaudu akadeemia abiks. Tallinnas elavad akadeemia purjetajad on Tallinna Spordikooli liikmed ja saavad sealtkaudu rahastust. Mõte ongi saada akadeemia kohalike omavalitsuste tuge, kuna sponsorite puhul valitseb oht koostöö äkitselt katkemiseks. Muidugi tuleb siiski ka eratoetajaid juurde otsida.

Meresõbra pop-up merekoolil on tänavu neljas tegutsemise suvi. Juba eelmise aasta lõpus algas tegelikult töö Meresõbra tegevuse aastaringseks muutmise nimel. Suvistel kursustel õpetatakse lisaks veesõidukite kasutamisele ka veeohutust.

Kultuuriministeeriumi toetus Meresõbra projektile on paraku lõppenud, aga veeohutuse teemaga pöördusime Päästeameti poole. Jõudsime aruteludega sinnamaale, et ohutuse teemat võiks aasta ringi käsitleda, käia sel teemal koolides. Kirjutasime Päästeametile projekti, mis nägi ette ka purjetamise simulaatori rakendamise võimalust. Päästeamet ise on juba ammu käinud koolides veeohutuse teemal rääkimas, aga kuiv jutt ei paku lastele huvi. Kui asi mänguliseks teha, oleks see ka Päästeametile meeldiv tee veeohutuse infoga paremini lasteni jõuda. Meie probleem on see, et senised 3 aastat on Meresõbra projekt olnud puhtalt suvine tegevus ja raske on leida inimest ainult suveks. Aasta ringi palga maksmiseks meil aga raha pole. Riigi raha eest saaksime koolides teha veeohutuse teemalist õpet ning ühtlasi viia sinna oma infot suviste Meresõbra aktsioonide ning purjetamiskoolide kohta. Lootus oli see projekt juba aasta alguses käima saada, aga asi edeneb paraku aeglaselt. Loodame, et sügisel ikkagi võiks see tööle minna. Meresõber külastab ka sel suvel üle Eesti ridamisi sadamaid ning juba praegu on alanud Haabersti koolide õpilastele kehalise kasvatuse tundide raames purjetamisõpe.

Eesti Purjetamisliigal on selleks aastaks planeeritud 3 etappi. Eesmärk oli saada osalema 12 võistkonda, tegelikult laekus osalejaid 11. Esimene etapp oli Pärnus mai alguses ära, osales 10 tiimi 6 klubist. Mati Sepa tiim oli parajasti ära, aga nad on lubanud 2. ja 3. etapil osaleda. Tundus, et nii noored kui vanemad tegijad olid rahul. Ilm oli külm, aga tehti ära 13 sõitu. Võistlejad said purjetada ja publikul oli atraktiivne neid jõe peal vaadata. Eelmisel aastal asutasid Eesti Purjetamisliiga MTÜ-na 3 isikut, kes käisid möödunud talvel selle teemaga mööda klubisid. Eesmärk on, et klubid hakkaksid liiga liikmeteks ja suuremad klubid on selleks oma nõusoleku ka andnud. Idee ongi, et liiga oleks klubide MTÜ ning klubid juhivad asja, kuna eraettevõtmine võib habras olla. Eesti Purjetamise Liiga on sellest aastast Rahvusvahelise Liigapurjetamise Assotsiatsiooni liige, mis annab ka rahvusvahelise väljundi.

Omamoodi liiga on ka Staaride Liiga, mille Eesti tiimi kapten on Tõnu Tõniste. Seal osalevad Eesti purjetajad, kes on ka meie klubide liikmed. Selles osas võiks meil koostöö olla ja ootame huviga, mis antud projektist saab.

Juba paar aastat ei kuulu parapurjetajad enam Paralümpiakomitee alla. Varem nad seal küll toimetasid, aga tekkisid erimeelsused ning parapurjetajad jäid niiõelda lageda taeva alla. Nüüd on nad Eriliste purjetajate projektina EJL-i tiiva all, meie osakonnana nagu ka Meresõber. Idee on, et see projekt ise end ära majandab, kuna meie eelarve on niigi problemaatiline ja teistelt aladelt me raha ära võtta ei saa. Seega peavad parapurjetajad ise suutma rahad leida ja on seda ka teinud. Meie abi seisneb selles, et nad ei pea esialgu kohe ise oma organisatsiooni looma, mis on ju ka kulu ning eeldab teatud oskuste omamist. Meie pakume neile praegu katust: oma kontot, raamatupidamisteenust ja nii edasi. Eelmise aasta eelarves oli parapurjetamise tegevusteks 12 000 eurot ning aasta lõpus saadi ka riigilt paatide soetamiseks 45 000 euro suurune toetus. Käesoleva aasta aprilli lõpuks paadid ka Tallinnasse saabusid: 2 Hansa 303 paati ja 1 RS Venture Connect paat. 1. mail oli paatide avalikustamisüritus, kus EJL-i esindas juhatuse liige Lauri Väinsalu. Kohal oli ka värske sotsiaalminister Tanel Kiik. Paadid pandi üritusel ka vette ning purjetati Ingrid Puusta ja Liina Kolki juhendamisel. Siinkohal peab tänama Külli Haava, kes pea üksinda on kogu selle asja võimalikuks teinud ja antud projekti mitu aastat vedanud. Peame katsuma projekti elus hoida ja ühel päeval on nad ehk võimelised päris iseseisva organisatsioonina toimetama, kes oleks ka EJL-i liige. Rahvusvahelisi võistlusi on Eestis sel aastal kaks, mõlemad talvised: talisurfi EM toimus veebruaris ja Monotüüp-XV klassi EM märtsis. Mõlemad võistlused peeti Võrtsjärvel ja läksid kenasti korda. Ka kodused regatid on klubide korraldamisel ilusti toimumas. Regatte toimub ka laias maailmas palju, seal käiakse pidevalt ning ühed olulisemaid nende seas on Olümpiaks valmistumise võistlused. Praegugi on käimas Finn klassi EM Kreekas, kus osalevad kaks meie purjetajat – Deniss Karpak ja Taavi Valter Taveter. EM-il läheb mängu 4 olümpiapääset.

Aasta pole veel poole pealgi ja juba on meil rida suurepäraseid tulemusi, põhiliselt jää pealt. Ice-Optimist klassi MM-il saavutas üldarvestuses Andrias Sepp kuldmedali ja Lisbeth Taggu hõbemedali, tüdrukute arvestuses aga Lisbeth Taggu kulla. Ice-Optimisti EM-i võitis jällegi Andrias Sepp, Georg Paomees Saaremaalt tuli pronksile ja Lisbeth Taggu tüdrukute arvestuse ka pronksile. DN klassi juunioride MM-il saavutas Rasmus Maalinn esikoha ja EM-il 3. koha. Täiskasvanute EM-il DN klassis tuli Mihkel Kosk pronksile. DN klassi MM oli seekord USAS-s, kus osalenud Rasmus Maalinn sai 7. koha. Võrtsjärvel toimunud Monotüüp-XV klassi EM-il olid parimad eestlased 4. kohaga Ott ja Juhan Kolk.

Talisurfi MM-ilt tuli samuti mitmeid medaleid. Purjekelgu klassis lühiraja slaalomis ja kursisõidus saavutas Boris Ljubtšenko üldarvestuses esikoha. Raul Mihkel Anton tuli noorte arvestuses võidule slaalomis ning 2. kohale kursisõidus. Talisurfi EM-il purjekelgu klassi slaalomis sai üldarvestuses 3. koha Boris Ljubtšenko ning grand masterite seas samuti 3. koha Tõnis Salong, naistest tuli 2. kohale Betti Vainküla, noortest saavutasid Joonas Väär U17 arvestuses 1. ja U20 arvestuses 2. ning Kaur Säärits U17 arvestuses 2. ja U20 arvestuses 3. koha. Purjekelgu klassi kursisõidus kuulus Tõnis Salongile grand masterite 2. koht. Lohe klassis saavutas Martti Ainola grand masterite hulgas 1. koha ning GPS kiirussõidu võitja oli Boris Ljubtšenko.

Ka olümpiapurjetajatel on talvel võistlused. Karl-Martin Rammo käis jaanuaris Miami MK etapil, kus tuli meie parimana 22., kohale, Genoa MK etapil aga 41. kohale. RS:X klassi EM toimus aprillis ning Ingrid Puusta tuli seal 13. kohale. Oluline võistlus on ka Printsess Sofia regatt Palmal, kus Eesti sportlastest parim oli Rammo 23. kohaga.

Üks vägev tulemus on meil tänavu avamerepurjetamises Golden Globe Race'ilt Uku

Randmaa 3. koht, pärast 8 kuud kestnud seilamist. See on vahva saavutus ning käisime Ukul Les Sables-d'Olonne'is ka vastas. Pärnu suuruses väikeses linnas oli tuhandeid inimesi Ukut vastu võtmas. Sealjuures esikoha võitnud prantslase finišeerimisel oli kaide peal umbes 20 000 inimest. Ühel õhtusel üritusel rääkis ka linnapeaga ning sain teada, et linn toetas seda regatti 250 000 euroga. Vendee Globe'i aga toetavad nad lausa 3 miljoni euroga.

Praegu on alles mai algus ja enamik nii kodumaised kui välisvõistlusi on veel ees nii noortel, olümpia-, avamere- kui Melges 24 klassi purjetajatel. Olümpiani on küll veel aega, kuid varustus on juba konteineris laevaga Jaapani poole teel. Augustis on Jaapanis MK etapp ja eel-Olümpia. Meie konteiner käib ära ka tiiru Uus-Meremaal, kust läheb tagasi Jaapanisse. Eks näis, kas Olümpial osalevaid Eesti sportlasi saab olema 2 või rohkem.

Meie tegevus rahvusvahelistes organisatsioonides ei paista meie liikmetele küll igapäevaselt välja, aga on väga oluline ja töömahukas. Ott Kallas käis äsja Põhjamaade purjetamisliidu kevadisel koosolekul, selle nädala lõpus on aga Londonis tulemas World Sailingu mid-year meeting. Seal on päevakorras olulised teemad. Kui paadid, mille peal oleme purjetanud, kõik olümpiakavast välja arvatakse ja tullakse välja uute klassidega, on tehtud investeeringud raisus ja tuleb hakata jälle raha otsima uute paatide ostuks. Selline oli ülevaade EJL olulisematest tegevusvaldkondadest käesoleval aastal. Kõige suurem tegevus käib aga hoopis klubides ning purjetajate tiimides.

Egon Elstein andis delegaatidele sõna küsimuste esitamiseks.

Delegaatidel küsimusi ei olnud.

3. Täiendatud 2019. aasta eelarve kinnitamine

Egon Elstein andis EJL 2019. aasta täiendatud eelarve tutvustamiseks sõna EJL peasekretär Ott Kallasele.

Täiendatud 2019. aasta eelarve tuludes riigi toetuste all rida 1.1. sisaldab liidu tegevustoetust ja kohtunike toetust. Rida 1.2. noortesporti toetus on suurenenud märkimisväärselt tänu noorteklasside tulemustõusule. EOK toetused on enamvähem samad nagu sügisel arvatud. Sponsorluste ja toetuste osas oli lootus, et need 2 sponsorit, kes seoses EV100-ga toetasid liitu Meresõbra suunal, saavad toetamist jätkata, aga kahjuks see nii ei läinud. Sellevõrra on sealt realt numbmeid väiksemaks võetud. Omavalitsuste toetuste juurde on tulnud uus Tallinna saavutussporti toetuse meede 10 000 euroga. Fondide toetus on oodatust väiksem, kuna siin on nüüd ainult Kultuurkapital sees. Hasartmängumaksu Nõukogu toetus on liikunud riigieelarve alla ja tuleb tehniliselt alaliitu läbi EOK. Akadeemia toetuste puhul on olukord seoses Vopak E.O.S.-i äraminekuga keeruline. Otsime pidevalt ja jätkuvalt nii sponsorluse kui omavalitsuste real, et me elus püsiks. Muude tulude osas on suurenenud treenerikutse rida, kuhu saime Spordikoolituse ja -Teabe Sihtasutuselt eelmisel aastal toetust õppekavade ja -materjalide väljatöötamiseks ning sel aastal koolituste reaalseks läbiviimiseks.

Kulude osas püüame mõne koha peal kokku hoida, näiteks küllaltki suurt kulutust fotokalendri näol me ei teinud sel aastal, kuna meil on kinkeartiklina toetajatele ja mujale värskelt olemas juubeliraamat. Seetõttu on 2019. aasta eelarves vastav rida märkimisväärselt väiksem. Tegevuskulude all on hästi suur kulu parapaatide investeeringuga seonduv, millest rääkis juba 2018. aasta eelarve täitmise tulude osas ja millest rääkis ka Egon. Koondise alla on lisatud sportlase toetuse real Tallinna saavutussporti toetus ja eelmise aasta lõpu seisuga kasutamata noorte toetused. Akadeemia osas on baaside kulu arvestatud väiksemana kui esialgses eelarves, kuna õpilaste arv on praegu väiksem kui

sügisel oli. Sellega suurematest numbrimuudatustest kõik. Ülejäänud jutt on olemas seletuskirjas, mis sai EJL liikmetele laiali saadetud eelmise nädala keskel.

Egon Elstein andis delegaatidele sõna küsimuste esitamiseks.

Tõnu Tõniste – akadeemia tulude poolel loodetakse muutunud eelarves omafinantseeringus üle 10 000 euro tulu rohkem, samas sportlaste arv on vähenenud. Kust see on planeeritud tulema?

Ott Kallas – see on seotud sellega, et 2019. aasta täiendatud eelarves on päris palju suurenenud riigipoolne noortesporti toetus, millest 75% läheb klubide noorte koolidele ja 25% läheb tippspordi järelkasvule ehk akadeemiale. Mõlemad, nii klubide toetus kui akadeemia, on sellevõrra tõusnud. See number, mida Tõnu küsis, on indikatiivselt eelarve siseselt välja toodud ning teda ei ole tervikusse enam kokku liidetud, kuna ta ühe korra juba on tuluna sees riigi poolt. See ei sõltu õpilaste arvust.

Tõnu Tõniste – 40 000 eurot tuli seega noortesporti raha juurde ja sellest 25% ehk umbes 10 000 eurot läks akadeemiasse.

Ott Kallas – ja 30 000 eurot siis klubidele, noorte spordikoolidele juurde.

Egon Elstein – see on liidu omaosalus, mitte õpilaste omaosalus.

Ott Kallas – kuutasud on eraldi real, mis puudutab õpilaste arvust sõltuvat tulu.

Ants Väinsalu – 2018. aasta eelarve täitmises on akadeemia kogueelarve 89 000 eurot, aga kulutati 117 000 eurot. Millegi arvelt pidi see tulema. Mille arvelt see tuli? Saan aru, et seal vist vähenes Vopaki toetus?

Ott Kallas – jah. Siin on mitmeid kohti, kus me kuludes kokku oleme hoidnud. Me juba sügisel kartsime seda.

Ants Väinsalu – kulutati rohkem kui oli tulusid? See pidi millegi arvelt tulema.

Ott Kallas – erinevate ridade pealt. Kasvõi Egoni mainitud EJL hooaja lõpupidu, World Sailingu aastakonverentsil osalemine sügisel. Igalt poolt püüdsime vähehaaval kokku hoida, et seda üksust elus hoida. Tulevikus võib ka olukord olla selline, et teatud programmide puhul, mis meil on strateegiliselt otsustatud vajalikud asjad, võibolla mõni asi müüb paremini kui teine. Siis peamegi sisemiselt alade üleselt tegema nii, et üks asi toetab teist natuke. Peame sellist põhimõtet siis rakendama, mis võibolla ei olegi paha asi. Peaasi, et oleme kindlad, et me teeme õiget asja.

Ants Väinsalu – 2019. aasta sügisel planeeritud eelarves on akadeemia tulud 5000 euro võrra väiksemad kui kulud. Kus see loogika on? Planeerime rohkem kulutada kui saame tulu.

Ott Kallas – see ongi seesama jutt, et peame seda üksust oma tegevuste tervikus väga oluliseks. Suurest tervikust tuleb sinna natuke rohkem kulutada. Ta võibolla ise ei suuda ennast toota nulli.

Ants Väinsalu – mina ei pea seda õigeks, et planeerime juba miinusega eelarvet. Me päris poliitikud ikka pole.

Ott Kallas – võibolla on seal vaja siis kärpida.

Ants Väinsalu - konservatiivselt oleks seda asja minu arvates parem ajada. Mitte loota, et äkki tuleb 5000 eurot kuskilt juurde. Minu arvates ei ole see päris õige lähenemine.

Marko Lilienthal – millal võiks siis oodata akadeemia esimesi viljasid? Ma vaatan, et rahasummast kolmandik-neljandik läheb juba 20 sportlasele. Eesti meistrivõistluste sarjas oli 400 sportlast. Mulle tunduvad proportsioonid väga paigast ära. Noortespordi raha tuleb ikkagi nende 400 sportlase pealt. Kui akadeemiasse suuname juba nii palju jõudu, siis tahaks sealt näha ka mingisuguseid viljasid.

Ott Kallas – mida sa praegu täpselt mõtled – tulemustõusu?

Marko Lilienthal – jah.

Ott Kallas – ma arvan, et tegelikult nende kahe olümpiakoha toomisel on akadeemial roll mingi väikese protsendi ulatuses, kuigi nii Ingrid kui Karl-Martin on mõlemad ammu enne tipus olnud.

Marko Lilienthal – olümpiakohti me oleme saanud kõik ajad sisuliselt. Väga väike periood oli, kus me ei saanud olümpiakohta. Puusta ja Rammo ei ole akadeemias.

Ott Kallas – Puusta ja Rammo on ka akadeemias. On mõned väikesed asjad, millega oleme saanud läbi akadeemia ka oma päris tippe toetada.

Marko Lilienthal – nemad on koondise rea peal pigem. Või ei ole?

Ott Kallas – nad on mõlemas kohas. Neil on isiklikud toetused, aga nad saavad ka toetatud läbi akadeemia tegevuste, näiteks talvelaagrite osas. Koostöökohti on. Kasvõi see, et Karl-Martin ja Ingrid osalevad akadeemia rühmade treeningutes ka Eestis nii palju kui nende maailma programm lubab. See aitab meie järgmistele tuleviku tippspordi järelkasvu purjetajatele kaasa, see eeskuju ja nõu, mida nad noorematele jagavad. Seda on rahaliselt isegi raske mõõta.

Marko Lilienthal – siis läheb proportsioon veelgi rohkem paigast ära. Ma võtsin koondisest eraldi akadeemia. Siis on proportsioon veel suurem, kui koondise võiks ka sinna otsa veel liita, kui akadeemia kohad kattuvad sinna 20 sisse. Ma tean, et Optimisti Liidule ei maksta enam mingit toetust. Me ehitame pilvelõhkujat, aga vundamendile segu ei pane. Kuidas algõpetused rohkem toetatud on? Ma lihtsalt näen, Optimisti Liidule on nüüd null pandud siia, rahvusvahelised regatid. See on vist kõikidele purjetajatele, kes noored on? Needsamad, kes täna üldse purjetamist vee peal hoiavad – Zoom8. Kas nemad ka ei saa toetust?

Ott Kallas – Zoom8-t puudutavad otsused on seotud sellega, mida teeb täna EOK. Seal on nimelised toetused päris paljudele Zoom8 sõitjatele olemas. Aastaid tagasi sai EKL-is lõpetatud tasemetepõhine treenerite personaalne rahastamine, kui EOK alustas samaaegselt väga sarnases summas treenerite isikliku toetamisega vastavalt sportlaste tasemele. Need on seotud asjad. Põhimõtteliselt oleme teinud otsuse vastavalt tippspordi mudelile ning toetamine tippspordi suunal ja tihedamal võistlusprogrammi suunal on ette nähtud alates vanusest 16, kus purjetajad on akadeemia vanuse künnisest üle jõudnud. Optimisti ja Zoom8 rahvusvaheline võistlusprogramm pole meie prioriteetide sees.

Marko Lilienthal – aga Zoom8 toob teile raha.

Ott Kallas – jah, aga see liigub läbi noortespordi toetuste süsteemi klubidele tagasi.

Marko Lilienthal – vähem kui vanasti. Vanasti oli vist 85% või 90%, täna on 75%. See on hakanud rohkem sisse tooma, aga on protsentuaalselt vähenenud.

Ott Kallas – teised tegevused on tulnud juurde, mida vanasti ei olnud.

Marko Lilienthal - juhiksingi tähelepanu proportsioonidele, kuhu me suurema osa rahast suuname. Kui vaatame tulemuste kõverat viimase 4-5 aasta jooksul – kuidas tulemused paranenud on?

Egon Elstein - kui proportsioonidest rääkida, siis need üle 400 purjetaja olid 7 riigist. Tegelikult meie purjetajate arv on väiksem.

Marko Lilienthal – kui teisest riigist tuleb Eesti meistrivõistlustele 20 purjetajat, siis umbes 400 ikkagi jääb.

Egon Elstein - tippsport ongi kallid, kõik purjetajad võiksid seda teada. Meie eelarve 20 inimesele on tipp-purjetaja ühe inimesele eelarve. See on puhas filosoofia, kas me jagame raha laiali ja igaüks vaatab ise, mida sellega teeb või me proovime luua süsteemi. Et me annaksime noortele redeli ette, mida mööda minna EOK palgani välja. Seda enne ei olnud. Optimistid ja Zoom8-d on ju klubides. Klubide toetussumma on tegelikult kasvanud. Pole õige, et me ei pane sinna alla üldse segu. See on meie kõigi ühine teema. On filosoofiline lähenemine, kas me tahame tippsporti arendada ja aidata noortel sinna jõuda või mitte.

Marko Lilienthal – ma rääkisin püramiidist. Nii suur kui on alus, nii kõrgele jõuab tipp. Ma võin öelda, et tippspordi juures kogu see eelarve on väga väike. Selle eest ei tee mingit tippsporti. Seda enam ma mõtlen, et miks me siis raha sellisel kujul ära põletame? Aastaid on tehtud Eestis suurimat rahvusvahelist Optimisti regatti, palju on sinna tulnud toetust? Isegi meediakajastust ei saa.

Egon Elstein – peame alustama sellest, mis on EKL ja millest koosneb meie eelarve. Meile keegi kusagilt raha ei kingi. Teame, et regatte korraldavad klubid, kellel on omal selleks eelarve ja toetajad. EKL annaks hea meelega palju rohkem raha, kui seda kusagilt tuleks. On selge, et mõnda asja annaks paremini teha. Lihtne on ära kaotada. Või nagu üks hea sõber Saaremaalt ütles kunagi, et milleks seda liitu üldse vaja on, jagame raha kohe laiali. See on ka üks lähenemine. Aga kui liitu pole, siis ei antagi jagamiseks midagi. Püüame luua süsteemi sellise vaesuse või rikkuse juures nagu oleme.

Marko Lilienthal – sealt oligi minu esimene küsimus, et millal on süsteemi vilju siis loota? Mingid eesmärgid peavad olema.

Egon Elstein - võin tsiteerida Raivo Randmäed, kes on akadeemia treener. Tema ütles, et akadeemias treenivad sportlased saavad umbes 33% rohkem trenni kui klubi tasandil saadakse ja võimalik on. See on üks väga selgelt mõõdetav asi ja selgelt mingi panus. Ja sellel on hind, see maksab. Muidu võiks ju iga klubi ka seda teha. Seda maksame just neile, kes tõesti sinna lähevad. Millal nad sinna jõuavad - eesmärgid on meil väga üldsõnalised. Olümpiamedal on eesmärk. Millal sinna jõuame – Tokyos, Marseilles - ei tea. Ma arvan, et tasub seda proovida. Pärilikkus on olnud medalites. On olnud ühtmoodi süsteemi ja need ei ole töötanud. Praegune süsteem ei ole kusagil kabinetivaikuses välja töötatud vaid on päris laiapõhjaline. Eesti parimad on asja juures olnud ja seda on spikerdatud ka naaberriikidest, näiteks Rootsist, kellel on sarnane asi olemas. Praegune soov on seda katsetada. Kui me ei proovi, ei saa ka teada. Usume, et see on abiks neile, kes sealt praegu osa võtavad. Eriti on see abiks neile, kes on väljastpoolt Tallinnat. Tallinnast on seda pilti

vaadata hoopis lõbusam, aga Saaremaal või Pärnus või mõnes muus kohas on elu veel märksa vaesem ja mitte ainult raha poolest vaid ka kompetentsi poolest. Seetõttu ressursi koondamine ühte kohta kokku on iseenesest juba mõistlik. Lauri Väinsalugi on öelnud, et kui tema tegi veel tippporti, siis ta nägi, et ühte kohta laagrisse käis üks sportlane oma treeneri, kaatri ja bussiga ning teine sportlane täpselt samamoodi oma kaadervärgiga. Täna me katsume neid asju ühitada ja vähest ressursi ikkagi efektiivsemalt kasutada.

Marko Lilienthal – see on mulle väga selge. Meil on olnud Tartu ja Saaremaa purjetajaid siin Tallinnas omal ajal ka. Ühitada oleks saanud juba ammu ja saab teistmoodi ka. Kui ma näeksin akadeemial jätkusuutlikku rahastamismudelit, aga seda praegu pole. Kui mõni sponsor kukub ära, siis on ta kohe haavatud. See on keeruline, kui kogu aur läheb raha otsimise peole. Ma muidugi soovin ka, et akadeemia hakkaks hästi ilusti tööle teil. Mulle lihtsalt proportsioon tundub praegu natuke paigast ära.

Lauri Väinsalu – olen värskelt just tippspordi rongist maha astunud ja mul on hea pilt. Võibolla tänane akadeemia kuju pole ideaalne, ta ei ole valmis veel ja ei tööta nagu peaks töötama, nagu iga uus asi. Kindlasti miinuseid on rohkem kui plussmärke on. Sportlase poolt vaadates see idee, et me läheme koos, teeme koos, sõidame koos, meil on üks treener, kindlasti toidab. Nagu Egon ütles – aastaid on olnud Eestis nii, et me läheme võistlustele sama teed pidi, samasse sihtpunkti, erinevate treenerite, erinevate autode, erinevate kaatritega, samas klassis. See on jabur ja veel suurem raha kulutamine kui praegu neid numbreid vaadates. Igaüks võttis selle toetuse, mille ta sai ja kulutas iseenda peale. Idee on püüda suunata, et liikumine ja treening oleksid koos. Kindlasti on seal küsimärke, mis tahavad lahendamist ja kui kellelgi on ettepanekuid, kuidas seda teha, siis kõik on teretulnud. Mina endise sportlasena arvan ikkagi, et mõistlik on püüda koos neid asju ajada. Idee kui selline on väga õige. Pott on nii väike, et kui sealt anda kõigile, et tehke, mis vaja, siis see ei toimi.

Ants Väinsalu – mul on ettepanek. Kui eelmisel aastal oli akadeemial miinusega eelarve, siis 2019 on tehtud konservatiivse vaatega eelarve - 5000-6000 eurot plussi. Siin tekib kerge vastuolu. On muidugi hea iseenesest, et tulud on praegu suuremad kui kulud, aga ettepanek on ikkagi konservatiivsel meetodil eelarvet teha. On parem, kui pärast midagi üle jääb, kui see, et puudu jääb.

Lauri Kurvits – mina tahaksin küsida mitte eelarve vaid arengukava kohta. EOK president rääkis arengukavadest, et need võiksid alaliitudel olla sarnastel alustel. Kas liidul on arengukava?

Egon Elstein – on kodulehel olemas. Me nimetame seda arengustrateegiaks.

Lauri Kurvits – arengukavades pannakse kindlateks aastateks mingid konkreetset tegevuse eesmärgid. Kui ma seda strateegiat vaatasin, siis seal ainuke konkreetne tegevuse eesmärk on 2020 Olümpiamängude medal. Teistel tegevustel ei ole ühtegi konkreetset tegevust ega eesmärki, mida sel ajaperioodil - kuni aastani 2020 - ära teha.

Egon Elstein – arengustrateegia tehakse 4 aastaks, iga olümpiatsükkel. Eelmine strateegia on koostatud 2 aastat tagasi. Mul pole värskelt meeles, millene ta täpselt välja näeb.

Lauri Kurvits – selles 4 aasta strateegias või arengukavas on ainult 1 eesmärk: 2020 olümpiamedal.

Ants Väinsalu – kõige tähtsam asi.

Lauri Kurvits – seda küll, aga kas see on kogu 4 aasta tegevuse eesmärk, millele keskenduda?

Egon Elstein – on ka akadeemia tegevus.

Kristel Oitmaa – päris nii see ei ole. Päris mitu eemärki on kirjas, võibolla mitte numbriliselt, aga tekstiliselt on kirjas 5 eesmärki. Need ongi strateegilised eesmärgid.

Egon Elstein – strateegia teema tuleb 2020. aasta lõpus või 2021. aasta alguses uuesti päevakorda. Täna me seda muutma ei hakka. Aga kui on uue strateegia koostamise protsess, siis on kõigil alati olnud võimalus oma arvamus öelda. Strateegia on teatavasti ka sellesamas ringis ehk Liidupäeval kinnitatud.

Egon Elstein esitas Liidupäevale EJL juhatuse poolse ettepaneku EJL 2019. aasta täiendatud eelarve kinnitada.

Hääletamine

Poolt: 17

Vastu: 0

Erapooletuid: 2

Otsus: EJL 2019. aasta täiendatud eelarve on Liidupäeva poolt kinnitatud.

Egon Elstein tänas EJL juhatuse nimel kõiki osavõtjaid ja luges Liidupäeva lõppenuks.

Liidupäev lõppes kell 18:00.

Protokollis: Riina Ramst

Egon Elstein
Eesti Jahtklubide Liidu president